

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

KLAGE FRA Ejendomsmæglerfirmaet [...], over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 3. juni 2002
OM Tranbjerg Varmeværks manglende tilbagebetaling af kr. 74,25

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

NÆVNETS Nævnensformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacobsen
SAMMEN- Fhv. overing., cand.polyt. Jørgen Klitgaard
SÆTNING Direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen
I SAGEN

Ved brev af 5. juni 2002 indbragte Ejendomsmæglerfirmaet [...], Energitilsynets afgørelse af 3. juni 2002 for Energiklagenævnet.

Ved afgørelsen havde Energitilsynet fundet, at det ikke var urimeligt efter varmemforsyningsloven, at en forbruger, som ikke har nedkølet det cirkulerende vand med mindst 30° C, betaler for et forbrug svarende til den angivne nedkøling.

Den påklagede afgørelse

I Energitilsynets afgørelse af 3. juni 2002 hedder det:

"[...] Ved skrivelse af 16. april 2002 har De til Energitilsynet fremsendt en klage over Tranbjerg Varmeværks manglende tilbagebetaling af et beløb på 74, 25 kr., som De mener værket uretmæssigt har opkrævet hos Dem efter værkets afkølingstarif. Tranbjerg Varmeværk har ved skrivelser af 30. april og 28. maj 2002 fremsendt en redegørelse i sagen. En kopi af værkets skrivelse af 28. maj 2002 er vedlagt.

De har ved skrivelser af 16. april og 16. maj 2002 fremsendt yderligere oplysninger i sagen.

I Deres skrivelser bemærker De endvidere, at De har foretaget måleraflæsninger for perioden 1. april 2001 til 31. marts 2002, som Tranbjerg Varmeværk har beregnet Deres varmeforbrug efter. Dette omfatter også fremløbs-, retur- og afkølingstempe-

raturerne for denne periode. De oplyser, at Tranbjerg Varmeværk har udskiftet Deres måler den 24. oktober 2001. Tranbjerg Varmeværk bemærker, at værket i maj 2001 [blev] kontaktet af et VVS firma, der har kontrolleret Deres anlæg, og værket får fremsendt Deres kontrolbog. Heraf fremgår, at returtemperaturen er for høj. Herefter monteres ny måler, der kan gemme data i over 1 år. Det konstateres, at indgangstemperaturen for fjernvarmevandet hos Dem er 70 grader C og udgangstemperaturen er 60 grader C. De anmodes om at kontrollere anlægget, og Tranbjerg Varmeværk fastholder, at De skal betale den beregnede ekstrabæling på 74,25 kr.

Energitilsynet skal herefter meddele følgende:

Energitilsynet administrerer prisbestemmelserne i varmemforsyningsloven og kan i medfør af lovens § 21, stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser, såfremt et forhold er urimeligt eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20a eller 20b eller regler udstedt i medfør af loven, og ikke gennem forhandling har kunnet bringes til ophør.

Som sagen foreligger for Energitilsynet vedrører den væsentligst rimeligheden af, at Tranbjerg Varmeværk hos Dem har opkrævet 74, 25 kr. som følge af for ringe afkøling.

Energitilsynet skal anføre, at det af § 6 i Tranbjerg varmemværks vedtægter fremgår, at "enhver forbruger, hos hvem der er registreret et varmemforbrug, er forpligtet til nedkøling af det cirkulerende vand med mindst 30 grader C målt i gennemsnit over regnskabsperioden, med mindre der af værket udtrykkeligt meddeles dispensation. En forbruger, der ikke har den angivne nedkøling, betaler pr. regnskabsperiode for et forbrug svarende til den angivne nedkøling". Det fremgår endvidere af værkets procedure over for andelshavere, der ikke holder vedtægternes § 6 om mindst 30 graders afkøling, at andelshaveren i år 1 sendes et brev med [oplysning om] den manglende afkøling, og at der samtidig uden beregning foretages en gennemgang af varmeinstallationen for at finde en løsning på problemet med den manglende afkøling. Først i år 2 beregnes andelshaveren med 1,5 % pr. grad, der mangler i afkøling.

Energitilsynet finder ikke, at denne procedure er urimelig, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energitilsynet skal endvidere meddele, at de oplysninger om Deres afkøling og forbrug, der er givet af Tranbjerg Varmeværk, og som De nu med denne skrivelse modtager i kopi, er givet i nærvær af varmemforsyningslovens § 34 stk. 1, nr. 4, hvorefter straffes med bøde den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller opgørelser til Energitilsynet.

Energitilsynet har ingen anledning til at betvivle rigtigheden af de af Tranbjerg Varmeværk angivne oplysninger om Deres forbrug og afkølingsforhold i øvrigt, og den heraf følgende ekstrabæling for forringe afkøling.

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Side 2 af 10

På den baggrund finder Energitilsynet ikke anledning til at foretage yderligere i sagen.

Energitilsynets afgørelse kan inden 4 uger indbringes for Energitiklagenævnet [...].”

Klagen til Energitiklagenævnet

I klagen af 5. juni 2002 fra [...] hedder det bl.a.:

”Som det fremgår af [klagerens] brev af 16/5 2002 til Energitilsynet har jeg skrevet: ”Hvilket grundlag har Varmeværket for at ”konstatere” en afkøling på ”kun 11,2 grader Celcius”.

[Energitilsynet] har ikke reageret på spørgsmålet.

Som det fremgår af kopi af brev af 13/3 2002 til Tranbjerg varmemærk bad jeg - på grundlag af en defekt varmemåler - om at få tilbagebetalt det opkrævede ekstrabeløb på kr. 74,25 for for lidt afkøling.

Til trods for, at jeg til [Energitilsynet] har fremsendt kopi af de af mig foretagne aflæsninger for fremløbs-, retur- og afkølingstemperaturer for tiden 1/4 2000 til 31/3 2001 samt for tiden 25/10 2001 til og med 13/3 2002, har [Energitilsynet] ikke haft nogen kommentarer til, at afkølingen efter målerudskiftningen er over 30 grader celcius, med undtagelse den 30/10 2001, hvor afkølingen var 22,61 grader og den 31/12 2001, hvor afkølingen var 28,80 grader.

Efter min opfattelse var den udskiftede måler defekt.

I medfølgende kopi af brev af 30/4 2002 fra varmemærket hedder det:

”I oktober 2001 udskifter vi måleren til den nye type, og efter udskiftningen konstaterer vores medarbejder, at vandet kommer ind med 70 grader og løber ud med 60 grader. Han råder derfor Holger Halle til at kontrollere anlægget”.

Denne påstand og rådgivning har jeg ingen erindring om.

”Vi har ikke fået lavet en ny kontrolbog, der kan rumme de 11 forskellige oplysninger som måleren giver, da mange af oplysningerne er uden betydning for forbrugeren til kontrol af sit varmemeforbrug.”

Ville det ikke være et rimeligt hensyn til forbrugerne, om varmemærket lader fremstille en kontrolbog, der indeholder relevante oplysninger, som forbrugerne kan anvende til kontrol af forbrugernes varmemeforbrug?

Ingen kommentarer fra Energitilsynet.

På dette grundlag beder jeg Energitiklagenævnet tage sig af sagen.”

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Side 3 af 10

Energitilsynets bemærkninger til klagen

Tilsynet bemærkede den 3. september 2002 bl.a. følgende:

”4. Klagerens synspunkt og Energitilsynets bemærkninger til klagen

[...] oplyser i klageskrivelsen af 5. juni 2002, at Energitilsynet ikke har reageret på [...] udsagn om, at Tranbjerg Varmeværk ikke skulle have grundlag for at konstatere en afkøling på kun 11, 2 grader C.

[...] bemærker endvidere, at den udskiftede måler var defekt.

[...] har endvidere ingen erindring om, at en medarbejder fra Tranbjerg Varmeværk ved udskiftning af måler skulle have rådet [...] til at kontrollere anlægget.

Endelig spørger [...], om det ikke ville være et rimeligt hensyn til forbrugerne, om varmemærket lader fremstille en kontrolbog, der indeholder relevante oplysninger, som forbrugerne kan anvende til kontrol af forbrugernes varmeforbrug.

5. Energitilsynets bemærkninger til klagerens påstande

Til [...] første påstand skal Energitilsynet anføre, at Energitilsynets vurdering er baseret på det af Tranbjerg Varmeværk oplyste om [...] m³- og mWh forbrug, samt om [...] afkøling, der er afgivet i nærvær af varmelovens § 34, nr. 4, hvorefter straffes med bøde den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller opgørelser.

Til [...] anden påstand skal Energitilsynet oplyse, at Energitilsynet ikke kan afgøre forholdet mellem det aflæste og det faktiske forbrug, herunder om der skulle have været tale om målerfejl. Dette forudsætter, efter Energitilsynets opfattelse, en egentlig bevisbedømmelse og må henvises til behandling ved civile domstole. Energitilsynet kan konstatere, at Tranbjerg Varmeværk gentagne gange har orienteret [...] om, at [...] afkøling af fjernvarmefønden er for lav, og at [...] flere gange er blevet anmodet om at undersøge sit anlæg for eventuelle justeringsfejl (fremløbs- og returtemperatur) og eventuelt kontakte en vvs-installatør.

Endvidere er [...] måler blevet udskiftet i oktober 2001 med en ny type måler, der kan gemme data i over et år. Tranbjerg Varmeværks medarbejder konstaterer herefter, at indgangstemperaturen hos [...] er 70 grader C og udgangstemperaturen er 60 grader C. Herefter har Tranbjerg Varmeværk fastholdt kravet overfor [...] om betaling for for ringe afkøling.

Energitilsynet ser ingen anledning til at betvivle korrektheden af Tranbjerg Varmeværks aflæsning af ind- og udgangstemperaturer hos [...], der i sagens natur alene vedrører selve måleraflysningen.

Til [...] tredje påstand skal Energitilsynet bemærke, at Energitilsynet ikke kan vurdere, hvilken mundtlig rådgivning, der ved udskiftning af hans måler måtte være givet af Tranbjerg Varmeværks medarbejder. Dette forudsætter, efter Energitilsynets vurdering, en egentlig bevisbedømmelse og må henvises til behandling ved en civil domstol.

Til [...] anbefaling om at fremstille en kontrolbog skal Energitilsynet alene bemærke, at Tranbjerg Varmeværk faktisk har udgivet en kontrolbog til udregning af afkøling, der redegør for, hvorledes

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Side 4 af 10

den samlede afkøling skal beregnes. Tranbjerg Varmeværk har endvidere oplyst, at Tranbjerg Varmeværk ikke har lavet en ny kontrolbog, der kan rumme de 11 forskellige oplysninger, som den ny måler giver, da mange af disse oplysninger er uden betydning for forbrugeren til kontrol af sit varmekonsum. Energitilsynet ser ingen anledning til at betvivle dette. [...]

6. Sammenfatning og afsluttende bemærkninger

Energitilsynet har i den konkrete sag foretaget en rimeligheds-vurdering af det i Tranbjerg Varmeværks vedtægter indeholdte om afkøling. Energitilsynet har fundet, at den procedure, som Tranbjerg Varmeværk anvender ved administration af afkølingstariffen, og den tidshorisont, som tariffen indeholder, ikke umiddelbart var urimelig, jf varmekonsumlovens § 21, stk. 4.

Energitilsynet har endvidere ikke fundet anledning til at betvivle det af Tranbjerg Varmeværk oplyste om det aflæste forbrug hos [...] og om afkølingen af fjernvarmevandet hos [...].”

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Side 5 af 10

Supplerende sagsoplysning

Tranbjerg Fjernvarmeværk A.m.b.a. skrev den 30. april 2002 således til Energitilsynet:

”Forløbet af sagen har været følgende:

Marts 2000 har [...] modtaget et brev om for lille afkøling (en advarsel). Der er ingen reaktion på brevet.

Marts 2001 har [...] modtaget et nyt brev om for lille afkøling og er denne gang blevet beregnet.

I maj 2001 bliver vi kontaktet af et VVS firma, der har kontrolleret anlægget, og vi får fremsendt kontrolbog fra [...].

I denne kan vi se at returtemperaturen er for høj, og dette er grunden til den for lille afkøling. For at finde ud af hvad der er skyld i den for lave afkøling (returtemperatur), så aftaler vi med VVS firmaet, at vi monterer en ny måler som kan gemme data i over et år, da vi håber at vi på den måde kan finde ud af problemet.

I oktober 2001 udskifter vi måleren til den nye type, og efter udskiftningen konstaterer vores medarbejder, at vandet kommer ind med 70 grader og løber ud med 60 grader. Han råder derfor [...] til at kontrollere anlægget.

Da vi mener, at vi har ydet den service vi kunne, så fastholder vi at [...] skal betale den beregnede ekstrabetaling.

Vi har ikke fået lavet en ny kontrolbog, der kan rumme de 11 forskellige oplysninger som måleren giver, da mange af oplysningerne er uden betydning for forbrugeren til kontrol af sit varmekonsum.”

Tranbjerg Fjernvarmeværk A.m.b.a. skrev den 28. maj 2002 således til Energitilsynet:

”Som svar på [Energitilsynets brev], har vi nedenfor lavet en oversigt over varmemeforbrug vedr. [klageren].

Vi skal endvidere oplyse, at de pålagte ekstraforbrug ved den dårlige afkøling, hører under ekstreme tilfælde iflg. vedlagte procedurer.

Varmear	m ³	Mwh	Afkøling	ekstraforbrug
1997/98	304	9,1	25,7°	1,5 mwh
1998/99	292	8,0	23,6°	2,2 mwh
1999/00	349	5,8	14,3°	5,6 mwh
2000/01	453	5,9	11,2°	8,8 mwh
2001/02	249	5,6	19,3°	2,5 mwh”

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Det fremgår ikke af sagen, om Energitilsynet givet klageren mulighed for at kommentere fjernvarmeverkets breve af 30. april og 28. maj 2002.

Side 6 af 10

Klageren har ved breve af 16. oktober 2002, 26. april 2003, 17. oktober 2003 og 17. november 2003 til Energiklagenævnet bidraget til sagens oplysning. Det fremgår bl.a. af disse breve, at klagerens aflæsninger viser, at den udskiftede måler var defekt, men Energitilsynet har ifølge klageren ikke taget stilling til disse tal. Det fremgår endvidere, at det er uforståeligt, at varmeverket påstår, at afkølingen kun er 22,3° C, når klagerens aflæsninger viser langt over 30° C.

Retsgrundlaget

I varmeforsyningsloven – lov nr. 772 af 24. juli 2000 om varmeforsyning med senere ændringer – hedder det bl.a.:

”§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningens afhængighed af olie.

Stk. 2. [...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af miljø- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. [...]

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan brin-

ges til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. [...].”

I Tranbjerg Varmeværks vedtægter af 15. april 2002 hedder det:

”§ 6. Udgiftsfordeling

[...]

Enhver forbruger, hos hvem der er registreret et varmemeforbrug, er forpligtet til nedkøling af det cirkulerede vand med mindst 30°C, målt i gennemsnit over regnskabsperioden, med mindre der af værket udtrykkeligt meddeles dispensation. En forbruger, der ikke har den angivne nedkøling, betaler pr. regnskabsperiode for et forbrug svarende til den angivne nedkøling.”

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Side 7 af 10

I Tranbjerg Varmeværks skrivelse af 15. april 2002 hedder det:

”Procedure over for andelshavere, der ikke holder vedtægternes § 6 om mindst 30° afkøling

1. år: Andelshaveren sendes et brev med oplysning om den manglende afkøling. I samme brev tilbyder vi at komme og gennemgå varmeinstallationen for at finde en løsning på problemet med den manglende afkøling.

Ingen beregning

2. år Andelshaver beregnes med 1,5% pr. grad, der mangler i afkølingen.

[...]

Vedtaget af Tranbjerg Varmeværk A.m.b.a.’s bestyrelse den 31. marts 2002.”

Det fremgår ikke, om skrivelsen af 15. april 2002 er anmeldt til Energitilsynet.

Energiklagenævnets praksis

I en afgørelse af 31. marts 2004 (j.nr. 11-114) bemærkede Energiklagenævnet:

”Deres klage vedrører primært spørgsmålet om, hvorvidt det målte elforbrug for Deres klients ejendom svarer til det faktiske elforbrug.

Energiklagenævnet anser sig for kompetent til tage stilling til bevisspørgsmål, medmindre der foreligger elementer af sådan art, at de ikke kan oplyses gennem de midler, der er til rådighed for forvaltningsmyndigheder, og derfor må henvises til domstolsbehandling.

Energiklagenævnet må lægge til grund, at der ikke er påvist fejl ved Deres klients elmåler. Nævnet kan herefter tiltræde Energitilsynets vurdering af, at fastslåelse af misforhold mellem det registrerede forbrug og det faktiske forbrug forudsætter en egentlig bevismæssig bedømmelse, som kun kan ske ved domstolene.”

Af Energiklagenævnets afgørelse af 19. april 2004 (j.nr. 21-40) – som drejede sig om varmeområdet – fremgår bl.a.:

”Energiklagenævnet bemærker, at ingen af parterne har begæret måleren afprøvet, og at der således ikke er konstateret målerfejl. Udgangspunktet må herefter være, at der skal betales for det målte forbrug, medmindre der kan rejses væsentlig berettiget tvivl om det målte forbrug svarer til det faktiske forbrug.

[...]

Det bemærkes, at forbruget på 18 MWh pr. år oplyst af [Danske Fjernvarmeværkers Forening] er et gennemsnitligt forbrug, og at enkelte ejendommers forbrug kan variere endog ganske meget herfra. Uden sikre oplysninger om, at måleren har vist forkert, kan en sammenligning med dette ”normalforbrug” derfor kun anvendes som støtte for en antagelse om, at det målte forbrug er højere end det faktiske, hvis også andre oplysninger i sagen peger med væsentlig styrke i samme retning.”

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Side 8 af 10

I en afgørelse af 12. maj 2004 (j.nr. 11-142) konstaterede nævnet:

”Klagens hovedspørgsmål er, hvorvidt det målte elforbrug for klagers ejendom svarer til det faktiske elforbrug.

Energiklagenævnet må lægge til grund, at der ikke er påvist fejl ved [klagerens] elmåler, idet målervisningen blev kontrolmålt den 19. august 2002, og idet resultatet af denne kontrolmåling viste, at fejlprocenten lå lavere end de 4 %, som NESA’s almindelige betingelser for el-levering tillader. Nævnet kan herefter tiltræde Energitilsynets vurdering af, at eventuel fastslåelse af misforhold mellem det registrerede forbrug og det faktiske forbrug forudsætter en egentlig bevismæssig bedømmelse, som kun kan ske ved domstolene.

Nævnet finder, at sagens øvrige oplysninger ikke gør det muligt at betegne NESA’s krav om betaling for det registrerede forbrug som urimeligt efter elforsyningsloven.”

Energiklagenævnets bemærkninger

Energiklagenævnet må indledende bemærke, at det var en klar sagsbehandlingsfejl fra Energitilsynets side, at [...] ikke blev hørt, da tilsynet modtog Tranbjerg Fjernvarmeværk A.m.b.a.’s skrivelse af 30. april og 28. maj 2002 således til Energitilsynet. I sin afgørelse henviste Energitilsynet til skrivelserne, hvoraf Energiklagenævnet må udlede, at skrivelserne havde haft en ikke uvæsentlig betydning for udfaldet af afgørelsen af [...] henvendelse til tilsynet. Eftersom fjernvarmeværkets oplysninger var til ugunst for klageren, konstate-

rer Energiklagenævnet, at redegørelsen – fordi den indeholder bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder – skulle have været i høring hos klageren, jf. forvaltningslovens kapitel 5.

Uanset, at denne fejl normalt ville have medført ophævelse og hjemvisning til fornyet behandling, finder nævnet dog, at det nødvendige grundlag er til stede for at behandle klagen. Nævnet lægger herved vægt på, at klageren er fremkommet med sine bemærkninger under sagens behandling for Energiklagenævnet.

Klageren har efter Energiklagenævnets opfattelse nedlagt påstand om,

- (1) at Energitilsynet ikke har reageret på klagerens udsagn om, at varmekøret ikke skulle have grundlag for at konstatere en afkøling på kun 11,2 grader C;
- (2) at den udskiftede måler var defekt;
- (3) at varmekøret ved udskiftningen af måler ikke har rådet klageren til at kontrollere anlægget; og
- (4) at varmekøret bør fremstille en kontrolbog, der indeholder relevante oplysninger, som forbrugerne kan anvende til kontrol af forbrugernes varmekørfbrug.

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Side 9 af 10

1.

Energiklagenævnet bemærker, at Energitilsynets vurdering er baseret på det af varmekøret oplyste om klagerens m³- og MWh forbrug samt om klagerens afkøling.

Der er ej heller efter det for nævnet oplyste grundlag for at antage, at varmekørets oplysninger til tilsynet har været urigtige eller vildledende.

2.

Under henvisning til den ovenfor citerede praksis giver Energiklagenævnet Energitilsynet medhold i, at tilsynet ikke kan afgøre forholdet mellem det aflæste og det faktiske forbrug, herunder om den udskiftede måler var defekt. Fastslåelse af misforhold mellem det registrerede forbrug og det faktiske forbrug, herunder om måleren var defekt, forudsætter herefter en egentlig bevismæssig bedømmelse, som kun kan ske ved domstolene.

Nævnet fremhæver samtidig, at Energitilsynet under sin behandling af sagen konstaterede, at Tranbjerg Varmekørf flere gange havde orienteret klageren om, at afkølingen af fjernvarmekørf var for lav, og at klageren flere gange var blevet anmodet om at undersøge anlægget for eventuelle justeringsfejl med hensyn til fremløbs- og returtemperatur og eventuelt rette henvendelse til en VVS-installatør.

3.

Energiklagenævnet er enig med Energitilsynet i, at tilsynet ikke kan vurdere, hvilken mundtlig rådgivning, der måtte – eller ikke måtte – være givet klageren af varmeværkets medarbejder. Der er tale om et bevisspørgsmål, som ikke kan oplyses med de midler, som Energitilsynet og Energiklagenævnet som forvaltningsmyndigheder råder over. Spørgsmålet hører under domstolene.

4.

Vedrørende klagerens påstand om, at varmeværket bør fremstille en kontrolbog, konstaterer Energiklagenævnet, at varmemforsyningsloven ikke giver hjemmel til at give Tranbjerg Fjernvarmeværk A.m.b.a. et påbud af denne art.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 3. juni 2002 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet i medfør af varmemforsyningslovens § 26, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 af lov om varmemforsyning med senere ændringer.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde 21. september 2004.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til [...], Tranbjerg Fjernvarmeværk A.m.b.a. og Energitilsynet.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Thomas Andersen Thrane
Fuldmægtig

23. september 2004

J.nr.: 21-33

Eksp.nr.: 15627

TAT

Side 10 af 10